

Komunistickému režimu na Slovensku neboli nepriateľmi zločinci, fabrikanti, povaľáci a rozličné elementy. Tých sa nemal čo báť, lebo neohrozovali jeho náuku. Koho sa však obávali, koho nenávideli a proti

odstrániť, ale jeho učenie nie je možné vytrieť z mysle národa, ktorý Hlinka tak miloval. Režim vybudoval mohutný propagandistický materiál s tzv. politickými vedeckými pracovníkmi. Títo „vedci“

Hlinka povzbudzoval Slovákov k ich národnej hrdosti a k túžbe po politickej samostatnosti. Slovákom nesľuboval hospodársky blahobyť pre príslušnosť v strane, ako to naopak praktizovali

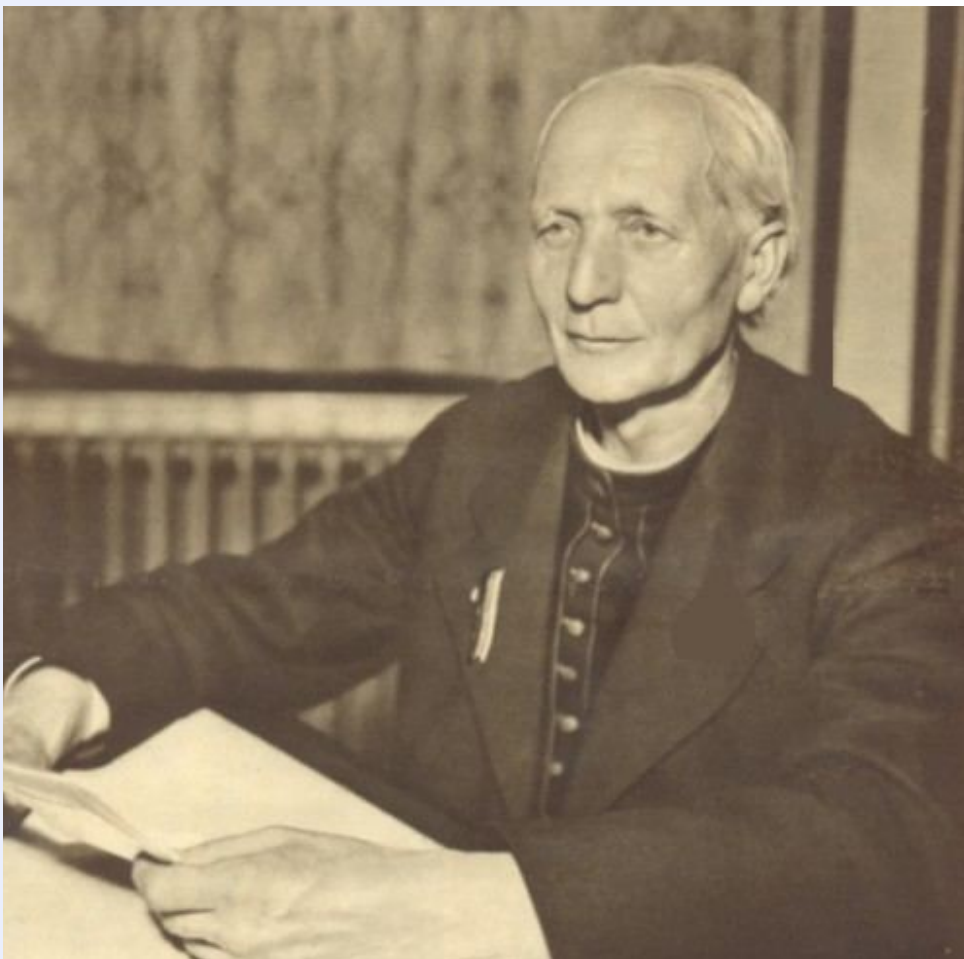
Komunisti nenávideli Hlinku

ING. ŠTEFAN KOVAČIČ

komu sústredili všetok svoj boj a celú svoju podlosť – to bola náuka, založená na láske k Bohu a k národu, na ktorých princípoch bolo založené učenie, svetonázor a duch Hlinkovej Slovenskej ľudovej strany. Apoštolom, kriesiteľom, tvorcom tohto učenia od začiatku 20. storočia bol kňaz a národný buditeľ Andrej Hlinka. On vystihol potrebu chudobného dedinského ľudu. Hlinka si uvedomil, že popri kresťanskom učení bude potrebné slovenskému človekovi vytvoriť zdravý hospodársky systém, v ktorom by bol viacej odkázaný a závislý na seba, než na tých, ktorí išli z neho zodrať kožu. Toto politické učenie stmelil Hlinka do mohutného národného prúdu a v prvú číro slovenskú politickú stranu – Hlinkovu Slovenskú ľudovú stranu (HLSL).

HLSL bola na Slovensku jedinečnou stranou. Jej jedinečnosť vyplývala z jej stopercentnej kresťansko-národnej koncepcie. Kým iné politické strany často koketovali so socialistami, komunistami a Čechmi, HLSL od počiatku veľmi výrazne odsudzovala marxizmus, ale aj nezdravý ľavičiarcky liberalizmus. Táto národná otvorenosť a politická prezieravosť vyslúžila HLSL väčšinové volebné víťazstvá od jej vzniku až do vyhlásenia Slovenského štátu. Je smutné, že do sveta tak vychvaľovaná demokracia tatíčka Masaryka a neskôr Beneša, vôbec nerešpektovala túto najväčšiu politickú stranu na Slovensku. Naopak, Hlinka a jeho stúpenci boli žalárovaní a politicky znemožňovaní. No Hlinku nezlomili ani žaláre, ani vyhrážky. Stal sa terčom ľavičiarov, liberálov a Čechoslovákov, no Hlinka ich vedel svojím intelektom a silou logiky obrátiť na posmech. Veď mal za sebou Bohom dané právo na národnú a štátnu nezávislosť, akej sa tak zbožne domáhali Česi voči Rakúsko – Uhorskej monarchii.

Táto politická garnitúra nepriateľov slovenského národa po druhej svetovej vojne tvorila liberálno – ľavicovú moc na Slovensku, kde po 48. roku hrali prvé a jediné husle už iba komunisti. Je známe, že tieto politické elementy moci vyvinuli nebývalú hystériu na zdiskreditovanie Slovenského štátu a Andreja Hlinku. Jeho obrazy boli skonfiškované a jeho meno očierňované najčiernejšími farbami. Pred Hlinkovým duchom dostali strach, ktorý ich sprevádza doteraz. Jeho portréty možno

venovali časť rokov práci ako vytvoriť dokonalú podvodnú atmosféru, v ktorej by slovenský človek odsúdil a vytrel zo srdca Hlinku, Tisa, slovenských rodolubov a vôbec otázku nezávislej slovenskej koncepcie. Pre túto kamufláž bola znásilnená a podriadená kultúra, spisovateľa, žurnalisti, dramaturgia a všetko, čo malo dočinenia s denným životom na Slovensku. Je pravda, že časť obyvateľstva sadla na tento lep. No vo väčšine slovenský národ nahliadol do kariet skorumpovaného režimu, ktorý sa donedávna držal pri moci vďaka sovietskym tankom.

Spomínam si na udalosť z istej podnikovej slávnosti, kde súdruh pri dobrej nálade nazval Dubčeka novým slovenským Hlinkom. Nato vstal vekom mladší Slováčok a povedal: „Mýlite sa, Dubčeka nemožno prirovnávať ku Hlinkovi. Kým Dubček ostáva internacionálnym a pravoverným komunistom, Hlinka ostal do smrti verný Bohu a svojmu slovenskému národu.“

komunisti. Hlinka učil slovenský ľud, že blahobyť národa a jednotlivca bude rásť úmerne so snahou, pracovitostou a usilovnosťou jednotlivca a národa.

Keď sa v lete 1968 tisíce študentov vybrali na Devín, z hrdiel mládeže sa ozývali hlinkovské piesne a kde tu sa objavil Hlinkov portrét. Neveril som vlastným očiam, že toto sa mohlo stať po 20 – tich rokoch dusenia a preškoľovania slovenskej mládeže. Vtedy a tam som sa na vlastné oči presvedčil, aký osud stihne umelo vytvorených červených hrdinov, ktorí majú v národe takú trvácnosť ako papier v ohni. A dnes, keď propaganda režimu na Slovensku zanechala také smutné stopy, to je iba dôkaz, že režim ani po štyroch desaťročiach neumlčal slovenský národ a nedovŕšil svoj preškoľovací program. Hlinkov národ je vyzbrojený Božou pravdou, ktorú mu náš Otec národa svojím životom dôsledne vštepoval, z ktorých sa znovu dvíha k nebu Hlinkov duch a Hlinkovo meno.